

Az egyetemi énekhar végnapjai?

Nem is tudom, hol kezdjem el mindazt amit egyetemünk énekharával kapcsolatban tapasztaltam. Kínos és fájdalmas tapasztalatok, melyek mellett nem lehet minden szó nélkül elmenni.

Egyetemünkön az intézeteken kívül szervezésben működik egyetemi színpad, táncsoport és egy énekhar, amely közel negyven éves múltat tekint vissza. Az egyetemi színpad és táncsoport munkája biztató és elismerést vált ki mindenki-ben. Sajnos ezeket nem mondhatjuk el az énekhar-ról, amely mintha végnapjait élné! Miért? Hiába az énekhar élén egy olyan lelkes és nagy tudású karvezető, mint Kertész Lajos, hiába van az a néhány lelkes tag, akik minden próbán résztvesznek, hogy eredményeket tudjanak felmutatni. Mindez hiába, ha kevés ezeknek a lelkes tagoknak a száma. Nem tudom és nem is firtatom, hogy minek köszönhető ez. De talán ha nem néznék ennek a kis csoportnak erőfeszítéseit olyan közönnnyel, ha a KISZ és egyéb felső szervek egy kicsit foglalkoznának ezzel a szebb napokra emlékező énekharral, akkor megváltozna minden! Propagálni, népszerűsíteni kellene az énekhar, az éneklést egyetemünk hallgatósága körében. Ne elégedjünk meg azzal, hogy néhány idősebb korosztályból való jóhangú, lelkes tag erősítse a kart! Fiatalokat szervezzünk a mostani tagok mellé, hogy legyen olyan kórusa egyetemünknek, amelyet nemcsak a városban, de országszerte ismernek, és elismernek. Legyen ennek az énekhar-nak olyan állandó helysége ahol nyugodtan próbálhatnak, ahol nem szégyenlik azt, hogy a tanteremben zongora van. Legyen valaki aki pártfogolja ezt a lelkes gárdát, hogy énekükkel gyönyörűséget és élvezetet nyújthassanak mindazoknak akik szeretik a szépet, a zenét! Jöj-jön mindaz, ki szeret énekelni, jöj-jön várjuk!

A magyar antropológusok nesztora

Bartucz Lajos professzor 80 éves

BENSŐSÉGES ünnepség keretében ünnepelte meg a Magyar Biológiai Társaság Embertani Szakosztálya a legidősebb ma élő magyar antropológusnak, Bartucz Lajos professzornak 80. születésnapját. A magyar Tudományos Akadémia felolvasó-termében megtartott ünnepség első fel-szólója dr. Török Imre akadémikus volt, aki a Magyar Biológiai Társaság nevében köszöntötte az idős professzort. Az antropológia nesztorának munkásságát dr. Nemeskürty János múzeumi osztályvezető méltatta, majd átadta tiszteletdíj és tanítványai nevében a Bartucz Lajos arcképével díszített emléklapokat. Az ősemlékutak-térén kifejtett publikációs tevékenységéről dr. Thoma Andor debreceni adjunktus emlékezett meg, aki kiemelte: a magyarországi neandervölgyi gyermekek-let értékelését Bartucz Lajos olyan kitű-nően végezte el, hogy az ősemlékutak-terén rekonstruált alakjának helyességét a későbbi leletek is tökéletesen beigazolták. A paleoantropológia terén végzett kiemel-kező munkásságáról dr. Lipták Pál tan-seczkészítő docens, a JATE Embertani In-tézetének vezetője emlékezett meg. Hang-súlyozta, hogy főként az avarkori nép-ség elemzése terén tett Bartucz profesz-szor időtálló megállapításokat. A moson-szentjánosi temető feldolgozása ilyen tekintetben még ma is egyik alapvető mun-kásságának számít. Dr. Fehér Miklós igazsá-gügyi szakértő az ünnepelt professzor etni-kai embertani kutatásokkal kapcsolatos irodalmi tevékenységét emelte ki. Végül volt budapesti tanítványai nevében San-tora Zsófia biológus hallgató, a szegedi tanítványai, valamint a JATE Embertani Intézetének vezetője dr. Farkas Gyula ad-junktus köszöntötte Bartucz professzort.

MEGHATÓ jelenetnek lehetnek tanúi a jelenlevők az ünnepség végén, amikor az ünnepelt a tanítványok, kollégák jókíván-ságait megköszönve válaszában kiemelte, hogy a fő cél elötte mindig elsősorban a tudományos igazságok felderítése volt.

Bartucz professzor küzdelmes pályafu-tása mintegy szimbóluma is a magyar antropológiának, hiszen életének közel hatvan éve a magyar antropológia törté-netének nagy részét magában foglalja. Mint biológia-földrajz szakos hallgató az első magyar antropológus, Török Aurél tanítványaként ismerkedett meg az antro-pológiával. A kezdeti érdeklődés a tudom-ány iránti fanatikus szeretetté változott át, és már egyetemi hallgató korában ta-nársegédi megbízást kapott a budapesti Egyetemi Embertani Intézetnél. Szorgal-ma és tudásvágya segítette hozzá, hogy Török Aurél halála után adjunktus lesz s a Kar magántanára habilitálja. A Tan-ácsköztársaság idején az Embertani Mú-zeum megszervezésével bízzák meg, elő-adásokat tart a Marx-Engels munkás-egyetemen. Ez utóbbi miatt később sok mellőzöttségben részesült. 1921-ben a Nem-zeti Múzeum Néprajzi Osztályának díj-noka, majd 1936-ban annak vezetője lett. Számunkra különös jelentőséggel bír az, hogy 1940. október 19-én megbízatást kap a szegedi Egyetemi Embertani In-tézet megszervezésére, s annak vezetőjévé nevezik ki.

BARTUCZ professzornak a kutatás és az ismeretterjesztés területén is kifejtett sokoldalú munkásságát csupán a felszaba-dulás után értékelték igazán. Tudományos munkásságának elismeréséül elnyeri a biológiai tudományok doktora tudományos fokozatot. 1959-ben a világviszonylatban elsőként felállított budapesti ELTE Embertani Intézetének vezetőjévé nevezik ki, s így Török Aurél után ő lett a tan-zás második kinevezett professzora. 1964-ben Kormányunk a Munka Erdem-rend aranyfokozatával tünteti ki. 1965 márciusában, amikor nyugdíjba vonul a trepanációról írt nagy munkájában is de-monstrálja azt a munkakedvet és tudom-ányszeretetet, ami egész életén át kí-sérte a magyar antropológia egyik leg-kiemelkedőbb egyéniségét.

Dr. Farkas Gyula

Egy új diákkör terveiből

Március 31-én a továbbiak szempontjából nagy jelentő-ségű ülést tartott a főiskola történelmi szakos hallgatói-nak tudományos diákköre. Az ülés létrehozta a diákkör alapszabályait jelentő munka-bizottságokat és megválasz-totta ezek vezetőit. A tagság érdeklődésének megfelelően három munkabizottság alakult.

A „makói” munkabizottság Makó város újkori és leg-újabbkori történetével fog foglalkozni. Témái között szerepel: a 45-ös földosztás, a

nemzeti bizottság tevékeny-ségének, valamint a város felszabadulás utáni politikai életének történelmi feldolgo-zása. A munkabizottság ve-zetőjévé Ábrahám Zoltán III. éves hallgatót választot-ták meg. A munkabizottság szakmai irányítására a diák-kör titkára, Polányi Imre tanszékvezetőt kérte fel.

A történelmi-demográfiai munkabizottság diákvezető-jévé Mező Gyöngyi II. éves hallgatót választották. Ez a munkabizottság dr. Kovács Zoltán tanársegéd szakmai irányítása alatt végzi tevé-

kenységét. A munkabizottság tagjai születési, házassági és halotti anyakönyvek adatai alapján fogják megvizsgálni egy-egy helység népesedési viszonyait.

Az ún. „vegyes” munkabi-zottság tagjai forráskritika-val, a nemzetiségi kérdéssel, a Magyar Tanácsköztársaság történelmi vizsgálatával ki-vánnak foglalkozni. A munkabizottság diákvezetőjévé Áment Erzsébet III. éves hallgatót választották, a bi-zottság patronálására a diák-kör titkára, dr. Kávássy Sán-dor tanársegédet kérte fel.

Utazzunk

KÖNNYEN
GYORSAN
OLCSÓN

Villáminterjú az „Express”-szel

Statisztikusok megállapí-tása szerint hazánk lakos-sága nyáron cserélődik. Mi megyünk, a külföldiek jön-nek. Ebből a „mozgalomból” jelentős részt vállalnak az egyetemi és főiskolai hall-gatók is. Ki így, ki úgy. Vajon az „Express” Ifjúsági és Diák Utazási Iroda se-gítségét igénybe veszik-e?

Benedek Tibor elvtárs a KISZ szegedi VB Express kül- és belföldi utakat szer-vező osztályának vezetője gyorsvonalon sebességgel vá-laszol kérdéseinkre.

— Az utainkon résztvevő fiatalok nagy többsége egye-temi és főiskolai hallgatók, illetve oktatók köréből ke-rül ki.

— Az idén milyen orszá-gokba nyílik utazási lehe-tőség?

— Valamennyi európai szocialista országba, a nyu-gati államok közül pedig Ausztriába, Franciaországba, Olaszországba, Görögország-ba, Svédországba, Finnor-szágba és Belgiumon keresz-tül Angliába.

— Melyik a legdrágább és a legolcsóbb út?

— Legdrágább a 8 napos Bruxelles-London út, ez összesen 5700 forint, a legol-csóbb a 3 napos pozsonyi utazás, melynek részvételi díja mindössze 350 Ft.

— A londoni útnak van egyetemista résztvevője?

— Kettő is. Elmondták, hogy a nyári keresetükből és ösztöndíjuk egy részéből gyűjtötték össze a szükséges összeget.

— Melyik út érdekesebbnek?

— Véleményem szerint a 15 napos Moszkva-Lenin-grád-Lahti-Tampere-Hel-sinki út. En erre jelentkez-nék.

— Milyen útvonalakra fo-gadnak még el jelentkező-ket?

— A VI. VII. VIII. hó-napban megrendezendő

Moszkva-Leningrad—Moszkva, a júliusi Moszk-va-Riga-Moszkva, a júli-us-augusztusi Potsdam—Berlin, az augusztusi Kűhl-ungsborn-Rostock, a jú-lius-augusztusi Prága—Karlov Vary, az augusztusi Krakko-Zakopane, a Var-só-Gdynia-Varsó és a

szeptember-október—no-venberben lebonyolítandó Pozsony—Brno—Bécs útvonalakra tudunk a jelentke-zők számára utazási lehe-tőséget biztosítani. Ezeket kí-vül egyetemista és főiskolás csoportok részére bármikor és Magyarországon területén belül bárhova szervezünk kirándulásokat. Szeretnénk ezzel összefüggésben egyete-mi és főiskolai KISZ-bizott-ságokkal szorosabb kapcso-latot teremteni.

Mészáros Rezső

Csak becsületesen dolgoztam

Bárdi László gépész kiténtetése

A Szemészeti Klinika alagsorának folyosóján egy alacsony, fehér sapkás, ösz-lőhajú emberrel akadtam össze.

— Bárdi Lászlót keresem. — En vagyok az, kérem — mondta mosolyogva, s már meg is indult köztünk a beszélgetés. Kicsiny, alig négy-öt négyzetméter alap-területű szobába vezet, ahol a sok szerszám, villanygő és műszerasztalok mellett éppen hogy elfér két szék.

Bárdi Laci bácsi, a klini-ka gépésze, villanyszerelője, műszaki mindenes, hazánk felszabadulásának huszadik évfordulóján a Magyar Nép-köztársaság Munka Erdem-rendjének bronzfokozata ki-tüntetéssel kapta. Amikor er-ről beszélgetünk, csendesen megjegyzi:

— Nem csináltam én ké-rem semmi különöset, csak elvégeztem a rábízott munkát. — S aztán elmond-ja mi is volt a „rá bízott

munka” az egyetemen el-töltött 31 év alatt.

Harmincegy éve

— Tulajdonképpen már 1933-ban egyetemi dolgozó-nak számítottam, egyelőre azonban csak mint napszá-mos. Napi egy pengő ötven filléért dolgoztunk, a Dóm-téri és az Ady-téri épületek villanyszerelését végeztük. 34 december 6-tól azután állandó állást kaptam az egyetemnél. Abban az idő-ben kérem nemcsak a havi 64 pengő, hanem az állandó munka is nagy dolognak volt tekinthető, hiszen az építkezések idényjellege mi-att a napszámos villanysze-rendjének bronzfokozata ki-tüntetéssel kaptam. Amikor er-ről beszélgetünk, csendesen megjegyzi:

Előbb a Szociáldemokrata Pártban volt megbízatása, 1950-től pedig a Kommu-nista Párt tagja. 1951-ben a klinikai pártalapszervezet titkára lett. 1954-ben pedig az Orvostudományi Egyetem pártbizottságának agitációs propaganda felelőse volt.

— Közben növekedtek a műszaki munka követelmé-nyei is — folytatja Laci bácsi. Különböző műszere-ket csináltunk. 51/52-ben a Kohán-féle tömegadaptomé-ternek a műszaki kivitelezé-sét készítettük el, amelyek-ből a Szovjetunióba is küld-tünk, majd telefonhoz szük-séges alkatrészeket „gyár-tottam”, akadt munka bő-ven.

Jövőre nyugdíjba megy

— Szórakozásra, pihenésre jutott-e idő?

— Többnyire csak este, sokat olvasok, nagyon sze-retem a könyveket. Régeb-ben kevés, ma több idő ma-rad pihenésre. Hosszú volt ez a negyvenöt munkás év. Tízennegy éves voltam, ami-kor inaskodni kezdtem. Jö-vőre nyugdíjba megyek.

— Tízennolcan kaptuk meg a Munka Erdemrend bronz fokozatát az Egész-ségügyi Minisztériumban. Büszke voltam arra, hogy orvosok, oktatók között egyedül voltam fizikai mun-kás. Itthon, a klinika dol-gozó emléktárggyal, virá-gal kedveskedtek, s ez na-gyon jól esett. Pedig én nem tettem semmi különöset, csak becsülettel elvégeztem a rám bízott munkát.

Élenjárnak a lányok

Helyzetjelentés az építőtábori előkészületekről

Befejeződött az építőtábo-rkba való jelentkezés a Jó-zsef Attila Tudományegyetem-en. A tudományegyetemi hallgatók négy lehetőség kö-zött válogathattak. Építőtá-borba jelentkezettek Révfül-őpre, Balatonligára, Szeged-en pedig az egyetemi épít-kezéseknél adnak fizetett munkalehetőséget. Folyamat-ban van egy szerződésnek a megkötése a hőmezővászár-helyi Állami Gazdasággal kukoricacímerezésre.

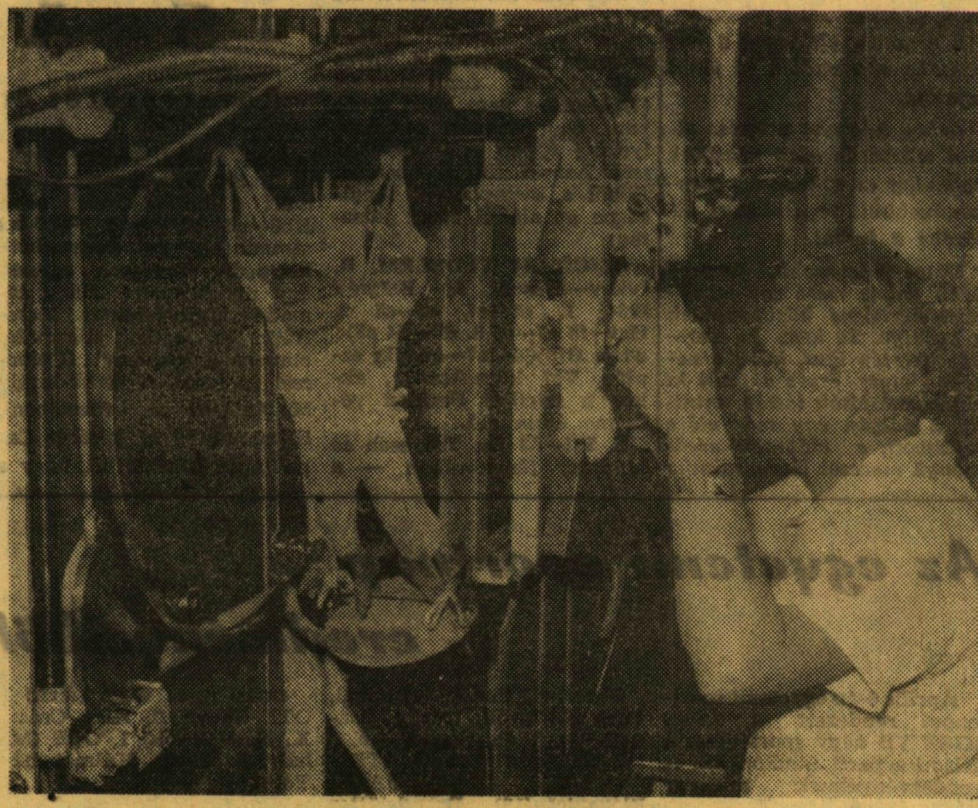
— A megadott kereteket mindenütt 100 százalékosan betöltöttük. — mondotta Fe-kete László, a JATE KISZ VB társadalmi munka fele-lőse. — Kétszáz fiú dolgozik majd az egyetemi építke-zéseknél július 4-től augusztus 27-ig, négy turnusban. A hallgatókat a Bolyai Kollé-gium épületében fogjuk el-szállásolni. Két hetes időtar-tamra 25 Ft-ért teljes ellá-tást kapnak. Ha figyelembe vesszük azt, hogy a 8 órás munkaidőben 4-5 Ft-os óra-béért dolgoznak, akkor az idei, várható állapotok min-denképpen jobbak lesznek a tavalyinál. Egy hallgatónak kb. 250 Ft-ja marad.

A révfülői nemzetközi építőtáborban sokan jelent-keztek, de a válogatásnál messzemenően figyelem-be vettük a nyelvtudást, s az igényeknek megfelelően csak 12 embert tudunk elküldeni.

A 12 hallgató vezetője Ma-tievics István lesz. Balaton-aligán idén is lánytábor lesz. Ide is túljelentkezés volt, negyven lányt fogunk elküldeni.

Hőmezővászárhelyre is lá-nyokat küldünk, egyelőre azonban még nem tudjuk mikorra várható a munka megkezdése. Ez a munkale-hetőség anyagi szempontból sem megvetendő. Kb. 100 hallgatóra lesz szükség. Egyelőre annyi biztos, hogy a csoport vezetői Palotás Jo-lán, Szilágyi Zsuzsa és Ju-hász Teréz lesznek.

A Tanárképző Főiskolán közel sem ilyen jó a helyzet. — Kevés a fiú, s még ez a kevés is jórészt reál-szakos, tehát nyári gyakorlatuk van. A lánytáborokba túljelentke-zés van, ezen a téren tehát nem lenne baj. Révfülőpre nincs egyetlen jelentkező sem, ugyanis kevés olyan hallgatónk van, aki nyugati nyelvet beszél. Az egyetemi építkezésekhez egyelőre csak hatan jelentkeztek, kísért még a tavalyi emlék... A balatonaligai lánytáborba 30 lányt, a Csongrád megyei kö-zépiszkolás táborokba pedig 10 lányt küldünk. Utóbbiak vezetőik lesznek. A hátralevő időben még megpróbálunk újabb hallgatókat beszer-vezni, de nem sok remény van.

Egy érdekes szegedi találmány

A különleges csecsemő-röntgenező berendezés a Szegedi Orvostudományi Egyetem Röntgenklinikáján működik s a klinikán dolgozó dr. Páldy László adjunktus szabadalmaztatott találmánya. Az eljárás lényege, hogy a képen is jól látható függesztéses és motorikusan bármely testhelyzetbe állítható módon biztosítja a csecsemők zavartalan és gyors átvilágítását, megrövidíti a vizsgálatok időtartamát és ezáltal csökkön a sugárterhelés veszélye.